

Dinsdag 9 april 1918 – ochtendeditie

Rotterdam - Belgische kunstavond.

In de feestzaal van de Sint Jozefgezellenvereniging alhier is de Belgische kolonie gisteravond samengekomen om de verjaardag van koning Albert te vieren. Was 's morgens in de Ignatiuskerk aan de Westzeedijk een plechtig Te Deum gezongen, de avond was aan kunst en vermaak gewijd. Groot bleek de belangstelling voor deze kunstavond. Reeds geruime tijd voor de opening verdrongen zich de mensen voor de deuren. Toen men hen binnen liet liep de zaal in een ogenblik vol. Zeer velen moesten teruggezonden worden.

Op het podium, langs zijn rand met de Belgische driekleur versierd, had het muziekkorps van de Belgische geïnterneerde militairen plaatsgenomen, dat het programma opende met het Wilhelmus van Nassau en de Brabançonne. Staande hoorde het publiek deze aan. En toen daarna de Marche Héroïque van E. de Neufbourg en een gedeelte van Rigoletto werd gespeeld, was de stemming reeds zo opgewekt dat de kapelmeester de heer F. Mordant, op een ogenblik moest afbreken en om stilte verzoeken.

Niet het minste gestommel, noch enig fluisteren was meer te horen, toen de heer A Hermans-Ausloos, president van het Belgisch comité, vervolgens de feestrede uitsprak. De spreker herinnerde eraan, dat men was samengekomen om de verjaardag te vieren van de koning, van de beminde vorst, die, voor de vrede geboren, nochtans naast zijn jongens op de voorste vuurlijn stond, met hen meestreed en hun ontberingen deelde. Het verheugde hem, dat de vice-consul van België, de heer F Janssens, daarbij tegenwoordig wilde zijn. Dank bracht hij aan de Belgische Kring en het comité Belge, die deze kunstavond hadden ingericht, dank ook aan de medewerkers, welke deze avond hadden mogelijk gemaakt.

Al vierde men een feest, volkomen kon de vreugde niet zijn. Spreker en – daarvan was hij overtuigd – alle aanwezigen met hem, dachten aan België: wat het eens was en wat er van was geworden. Toch verloor men moed noch vertrouwen op de toekomst. Te midden van het droeve beeld, door de gedachte aan het geteisterd vaderland opgeroepen, zag men de twee grote figuren verrijzen van Albert en Elisabeth. Met een vive le roi en vive la Belgique immortelle eindigde de spreker zijn gevoelige rede.

Onmiddellijk daarop klonk er een andere toon. Juffrouw Dora Meeuwissen droeg La Haine et Les Derniers Honneurs, beide gedichten van Paul Delfosse, voor. Voor een zo jong meisje, eigenlijk een kind nog – niet ouder dan 14 of 15 jaar – was haar begrip van de betekenis van die verzen merkwaardig goed. Haar voordracht viel in menig opzicht te loven. Slechts de actie had beter kunnen zijn, het gebaar beschaafder, fijner duidend – maar het was niet alleen daarom, dat men deze verzen, La Haine vooral, liever van een oudere gehoord had.

Met een lieve stem zong mevr. G. Cantillon het Quentin Durward van F. A. Gevaert. Overtuiging klonk krachtig in de voordracht van Vrij België en De Stem der Mensheid, door de heer A. Queekers. Daarna zou mej. S. Hartog twee liederen en met de heer R. Lutens nog een duo uit Carmen.

Het tweede gedeelte van het programma ving aan met Entre Sambre et Meuse, uitgevoerd door het muziekkorps. Vervolgens droeg de heer Ch. Dubois, zichzelf aan de vleugel begeleidend, enige Chansonnettes patriotiques voor, geestig en scherp een enkele maal – vooral in het liedje op de keizer van Duitsland – ook wel het tegendeel van scherp. Gevoelig zong de heer A. Lepage een liedje, Lentelust genaamd, en een wiegeliedje, krachtig de Scheldezing van Karel Mestdagh. Evenals de zangeressen en de heer Lutens werd hij

door de heer Hansen begeleid. Maar heel bekoorlijk was tenslotte de Hulde aan België, door de leerlingen der Belgische scholen alhier. Mevrouw F Bruynseels-Verstrep en de heer René Antonis, die er de leiding van hadden, komt daarvoor alle lof toe. De vlaggenrevue was met smaak ineengezet en kranig klonk de blijkbaar zorgvuldig ingestudeerde zang van het koortje. Ook de kleine sonate bracht het er uitstekend af.

Onder de aanwezigen merkte men enige Engelse militairen op.

Belgisch feest.

Men meldt ons:

De Union Belge heeft de verjaardag van koning Albert ook dit jaar herdacht met een grote vaderlandslievende betoging.

De grote zaal van het concertgebouw was tot de laatste plaats bezet met van geestdrift vervulde deelnemers, allen getooid met de vaderlandse kleuren. Naast hartelijke toespraken van de heer Arthur A. Sedeyn, president van de Union Belge, kanunnik J. B. Heynsens en advocaat Marcel Wijnen hebben artiesten van naam, als de dames Irma Lozin en Céline van Leeuwen en de heren Chris de Vos, Jos. de Klerk en Maurice van IJzer hun medewerking verleend. Er was een koor, dat een cantate van Jos. de Klerk "Hosanna Albert" getiteld ter verheffing van het gemeenschappelijk ideaal heeft voorgedragen. De muziek van de Belgische geïnterneerden, onder leiding van de heer R. de Smet, heeft voorts de tijd gekort met bekende vrolijke marsen en wijsjes: de Brabançonne, het schallende Sambre et Meuse konden op een avond als deze natuurlijk niet worden gemist.

's-Gravenhage.

Ter gelegenheid van de verjaardag van de koning van België heeft gistermorgen in de kapel van het gesticht Groenestein een drukbezochte plechtige godsdienstoefening plaats gehad, waarbij onder meer tegenwoordig waren de Belgische gezant, de leden van de Belgische legatie, leden van Belgische comités en verschillende Belgische militaire en burgerlijke autoriteiten.

Gisteravond hebben de hier verblijvende Belgen feest gevierd in de versierde zalen van het koninkrijk zoölogisch botanisch genootschap.

Havre, 8 april. Ter gelegenheid van de verjaardag van de koning heeft er een militaire betoging plaats gehad. Alle ministers, de leden van het diplomatieke korps alsmede afgevaardigden van de geallieerde mogendheden waren tegenwoordig. Minister Helleputte, voorzitter van de vereniging tot steun van invaliden, vergezeld van generaal Deruette, hebben de verminkte soldaten onderscheidingen verleend. In een rede heeft hij gezegd: ge wendt u tot mij om nogmaals aan uw onwrikbare wil uiting te geven om de koning en het vaderland trouw te blijven. De uitingen, waarmee de openbare mening in België de verachtelijke kuiperijen van enige algemeen gelaakte individuen heeft ontvangen, hebben de wil getoond om de eenheid ongeschonden te doen blijven, welke steeds onze kracht heeft uitgemaakt. De minister bracht vervolgens hulde aan de Fransen en de Engelsen, die op dit ogenblik op de Belgische bodem strijden om België, Frankrijk en de mensheid te redden. De hele wereld is ontroerd door hun grootheid. Ze zullen overwinnen en aldus de vrijheid aan alle volkeren verzekeren. De minister eindigde met de menigte uit te nodigen "leve België" en "leve de geallieerden" te roepen.

De fanfare der invaliden speelde de Brabançonne en de volksliederen der geallieerden, terwijl de Belgische vlag werd ontplooid. Het weer was zeer fraai.

Havre, 8 april. Op verzoek van minister de Broqueville, heeft de koning generaal Leman gemachtigd om deel uit te maken van het ministerie van nationale wederopbouw. De verdediger van Luik zal zich te Havre vestigen, zodra zijn gezondheidstoestand dit toelaat.

Het oorlogscomité heeft besloten de toestand te verbeteren van de militairen, die gedurende de oorlog op pensioen zijn gesteld en die door bepaalde omstandigheden geen "aanvullende post" bekleeden. Ze zullen hun volledig traktement krijgen.

Onze correspondent meldt uit Havre: Officieel wordt medegedeeld, dat de vlieger-luitenant Thieffrey in Stralsund gevangen zit. Zijn wonde is niet ernstig.

Dinsdag 9 april 1918 – avondeditie

's-Gravenhage – Belgische feestavond.

De Belgen hebben hier ter stede gisteravond in de grote zaal van de dierentuin de verjaardag van hun koning op allerhartelijkste wijze gevierd. De zaal was met vlaggen in de kleuren der geallieerden versierd; op het toneel prijkte een groot borstbeeld van koning Albert, waarvan het voetstuk met een vlag was bedekt; de zaal was geheel gevuld met een met vlaggetjes en bloemen getooid publiek, waaronder vele Belgische en Engelse officieren en soldaten. Tot de aanwezigen behoorden verder de Belgische gezant, baron Fallon, generaal Dossin en de heren Arthur Buysse en Terwagne, verder enige leden van het Belgisch gezantschap en van het diplomatieke korps.

Met een toespraak van de heer Boon, van Utrecht, werd de bijeenkomst geopend. De heer Boon sprak in het Vlaams.

Hij schetste Koning Albert als het symbool van het beste, wat er in het Belgische volk leeft, als de drager van de eenheid van het land. Hetgeen hij van de koning zegde, vond bij het publiek de krachtigste weerklank, en toen hij besloot met de wens, dat het Koning Albert gegeven zou mogen zijn te komen tot de overwinning, de overwinning van vrijheid en recht, daverde de zaal van een langdurig applaus.

Een andere spreker, de heer August Dupont, voorzitter van het Belgisch comité hier, die later het woord voerde, bracht in de eerste plaats hulde aan de bondgenoten van België, die thans voor de tweede maal de roem van de wereld gered hadden. De oorlog kan, zegde hij, alleen eindigen met de Duitse nederlaag, en hij verzekerde dat deze niet meer ver verwijderd was, en de Amerikaanse legers zich opmaakten om de laatste taak aan het westelijk front te voleindigen. Ook Rusland zou ontwaken en dan goed maken, wat het door zijn woordbreuk had misdaan. Tot die dag moesten degenen, die onder de druk van de vijand gebogen zijn, verdragen en zwijgen.

Verdraagzaamheid en eendracht moet de leuze zijn van heel het Belgische volk; Vlamingen en Walen moeten bezielde zijn van één gedachte: vrij en onverdeeld. Als op een zinnebeeld van die vrijheid en eendracht wees spreker op het borstbeeld van de koning en hij besloot met de kreet: leve koning Albert, leve het Belgische vaderland! Minutenlange bijvalsbetuigingen volgden op de meermaals door toejuichingen onderbroken rede van de heer Dupont.

Niet minder geestdriftig werd een scène uit het bezette gebied van S. Arduenn ontvangen, een episode uit het leven van de achtergeblevenen, die, onderdrukt, in het geheim de verjaardag van de koning vierden. Een aantal spelers uit het gezelschap van mevrouw Dhayrmond gaf aan het sterk gekleurde stukje het nodige

reliëf, zodat het publiek zich tweemaal midden in een scène niet kon inhouden en met hartstochtelijke toejuichingen inviel.

Het muzikale deel van de avond was in handen van artiesten van de Franse Opera, die *La fille du régiment* hebben opgevoerd, eveneens met uitbundig succes.

Het programma vermeldde verder Schotse nationale dansen, door Schotse onderofficieren, hier ter stede geïnterneerd, en als slotnummer een hulde aan België. Het orkest van de interneringsgroep Scheveningen verleende zijn medewerking.